

คำร้องที่ ๙๐๓/๒๕๕๖
คำสั่งที่ ๒๓๓/๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

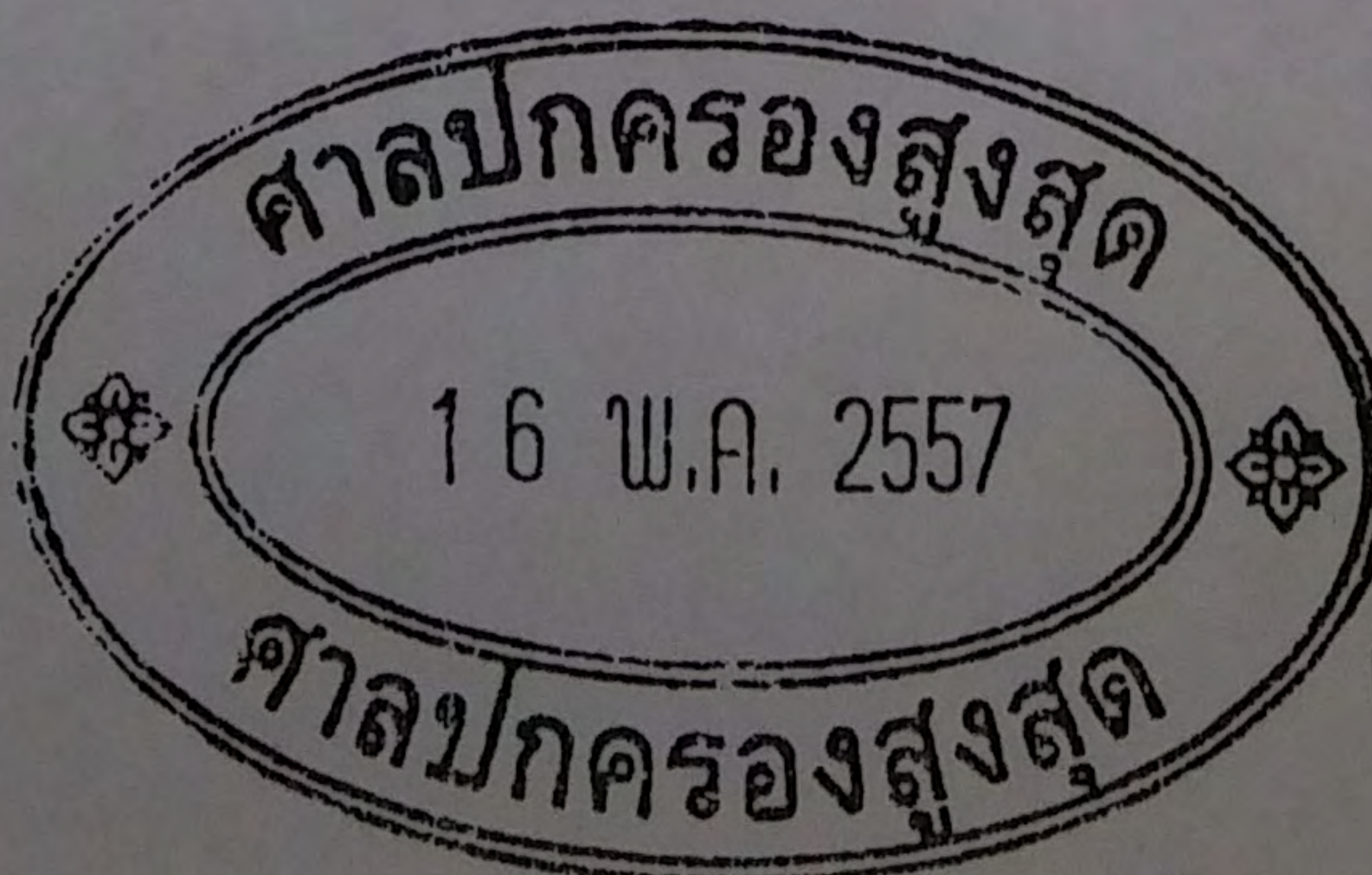
วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง	นายวัลลภ ภูผา	ผู้ฟ้องคดี
	นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ ๑ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๕๓/๒๕๕๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๘ และเป็นคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อหนึ่งในสองคนที่ผ่านการพิจารณากลับกรองเพื่อเสนอชื่อเป็นผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามประกาศคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เรื่อง ผลการพิจารณากลับกรองผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดี ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งมีสิทธิเข้าเสนอวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนการบริหารจัดการ

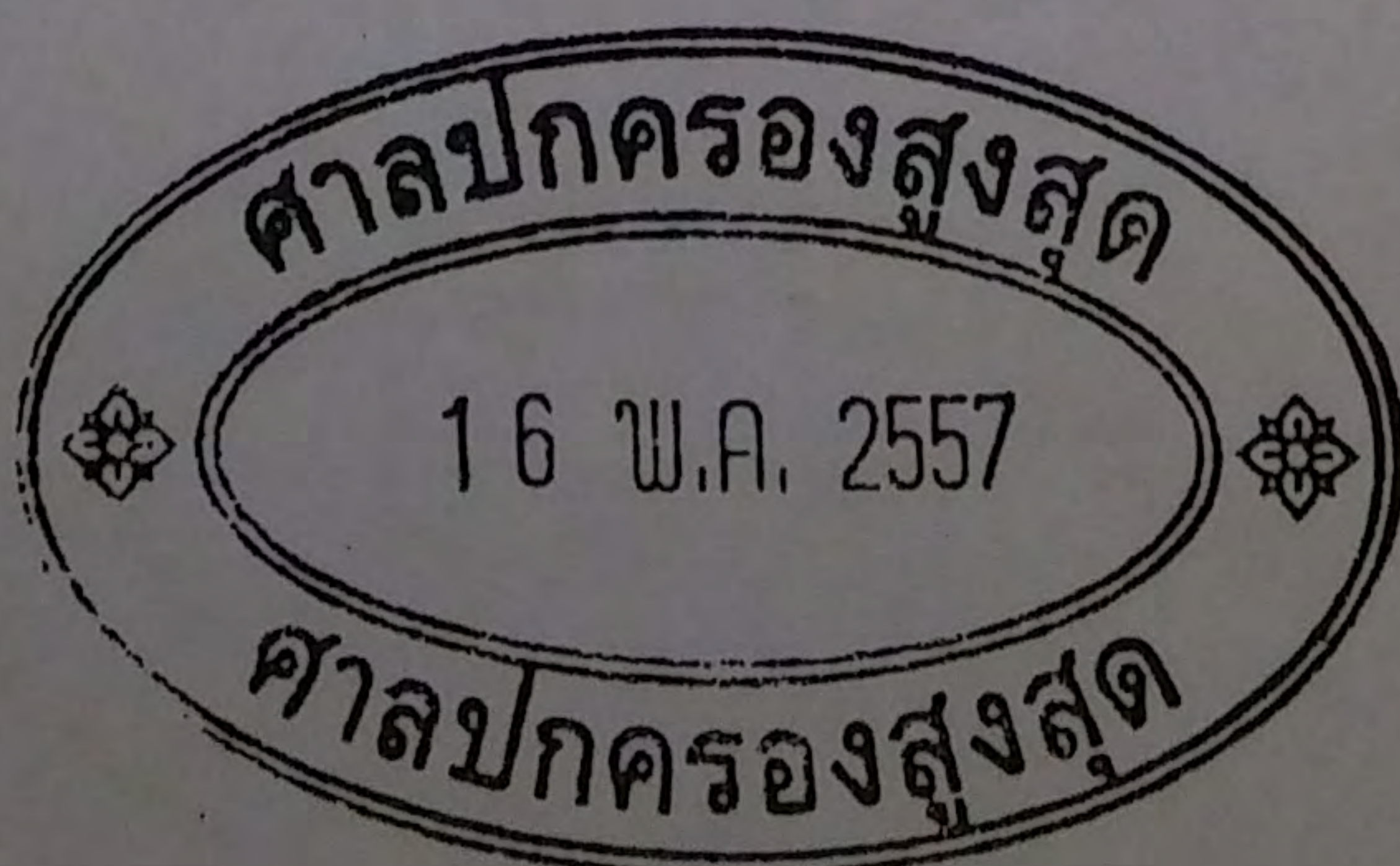

นางสาวธัญวดี จิระพัฒน์...
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองปฏิบัติการ

และแผนพัฒนามหาวิทยาลัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามวันและเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด แต่เมื่อถึงเวลาที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับไม่อนุญาตให้ผู้ผ่านการคัดเลือกดังกล่าวเข้าเสนอวิสัยทัศน์ โดยอ้างว่า มีบุคคลร้องเรียนว่าการสรรหาอธิการบดีไม่เป็นธรรม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ต่อมา ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ หลังจากรับฟังการรายงานผลการแสวงหาข้อเท็จจริงจากคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่ เพื่อดำเนินกระบวนการสรรหาใหม่ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

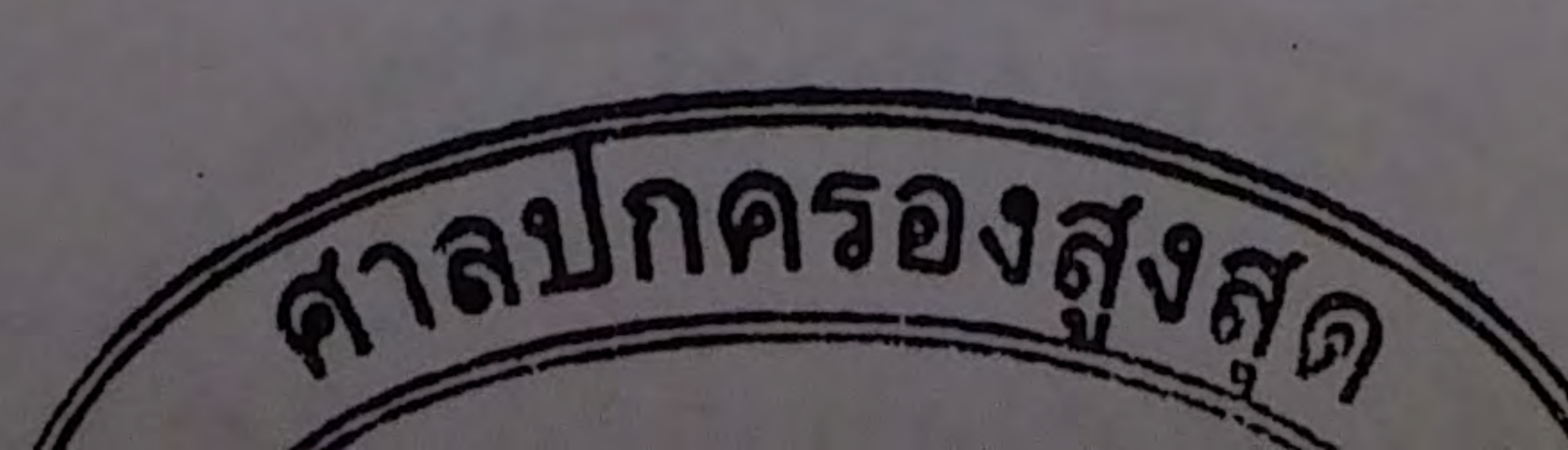
ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีมติให้ยกเลิกคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิม และแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยให้ผู้ผ่านการคัดเลือกตามประกาศของคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิม เข้าแถลงนโยบาย แผนการบริหารจัดการ และแผนพัฒนามหาวิทยาลัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงมติเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดีต่อไป

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ระงับการสรรหาอธิการบดีใหม่ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา เนื่องจากหากศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ย่อมมีผลให้การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากปล่อยให้คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่ดำเนินการสรรหาอธิการบดีใหม่ต่อไปแล้วจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงจนไม่อาจแก้ไขเยียวยาได้ในภายหลัง อีกทั้งหากศาลมีคำสั่งระงับการสรรหาอธิการบดีใหม่ไว้เป็นการชั่วคราวก็ไม่เกิดความเสียหายแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ระงับการสรรหาอธิการบดีใหม่ไว้เป็นการชั่วคราวตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

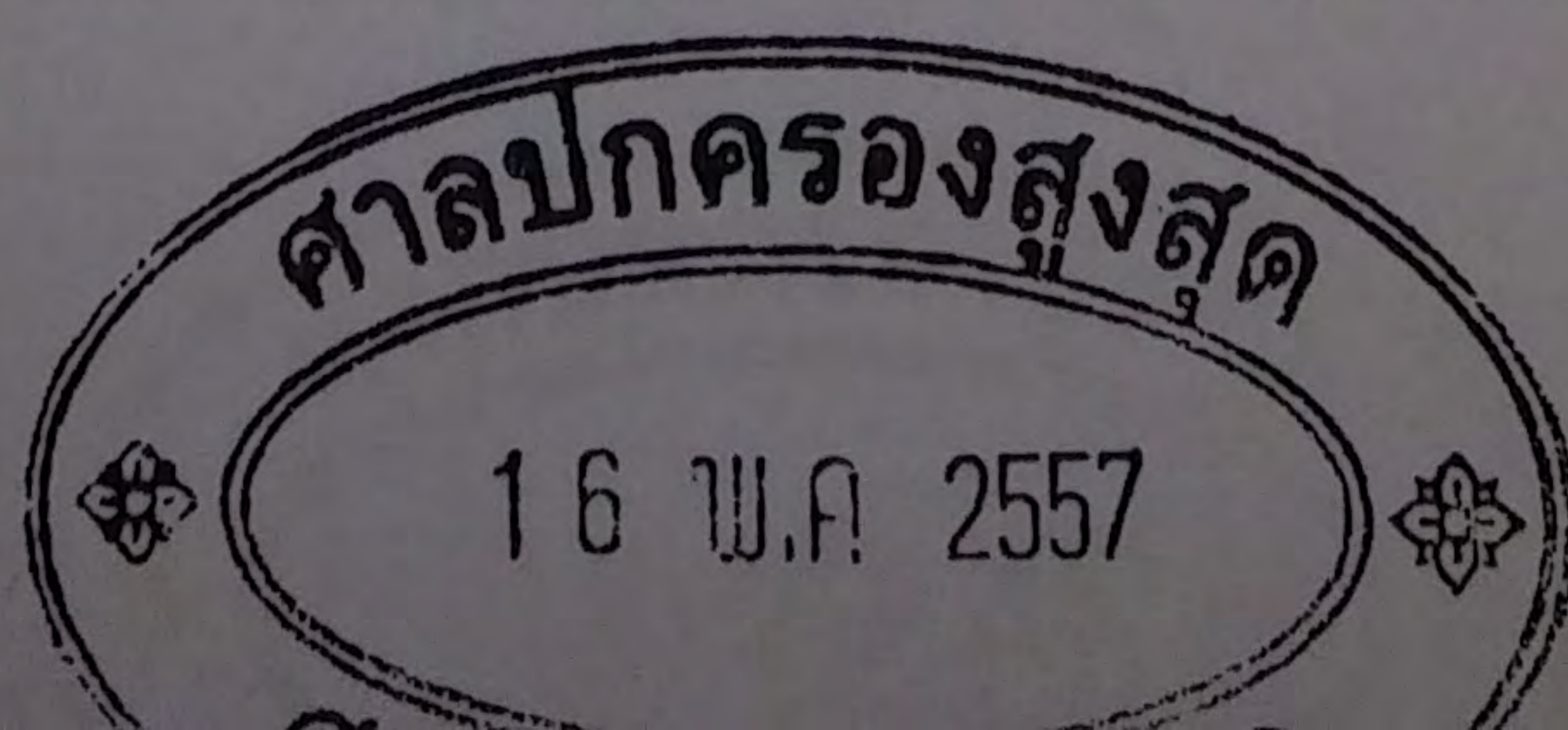

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่กำหนดมาตรการ หรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา ความว่า กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้น เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายนั้น ที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ดังกล่าวมีมติด้วยคะแนน ๑๙ ต่อ ๗ เสียง ให้ยกเลิกผลการสรรหาอธิการบดีของ คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิม และให้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่ เป็นมติที่พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่รับฟังได้จากรายงานผลการแสวงหาข้อเท็จจริง เมื่อการ ประเมินผลการสรรหาอธิการบดีของคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิม ไม่ถูกต้อง โปร่งใส ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงมีความชอบธรรมที่จะยกเลิกการสรรหาอธิการบดีในครั้งดังกล่าวได้ กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า หากศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาไม่ทำให้หน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดชอบและเป็นปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารราชการแผ่นดินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนครพระนครแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ พีรพัชระ รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนครพระนคร จนกว่าจะดำเนินการแต่งตั้งอธิการบดีแล้วเสร็จนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ระงับ การสรรหาอธิการบดีใหม่ไว้เป็นการชั่วคราวตามคำขอของผู้ฟ้องคดีส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องแต่งตั้งบุคคลเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนคร พระนครทุกระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันหรือหกเดือนตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ การแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ ให้รักษาราชการแทนอธิการบดีนี้ เป็นการแต่งตั้ง ผู้รักษาราชการจากหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นตำแหน่งว่าง เพราะเหตุผู้ดำรงตำแหน่ง อธิการบดีเดิมครบวาระการดำรงตำแหน่ง โดยที่ปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาอีกตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งการแต่งตั้งผู้รักษาร าชการแทนอธิการบดีนี้อยู่ภายใต้ข้อจำกัดตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนคร พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่บัญญัติว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้ และผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน อีกทั้ง ตามมาตรา ๑๗ ประกอบมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของ ข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่ง

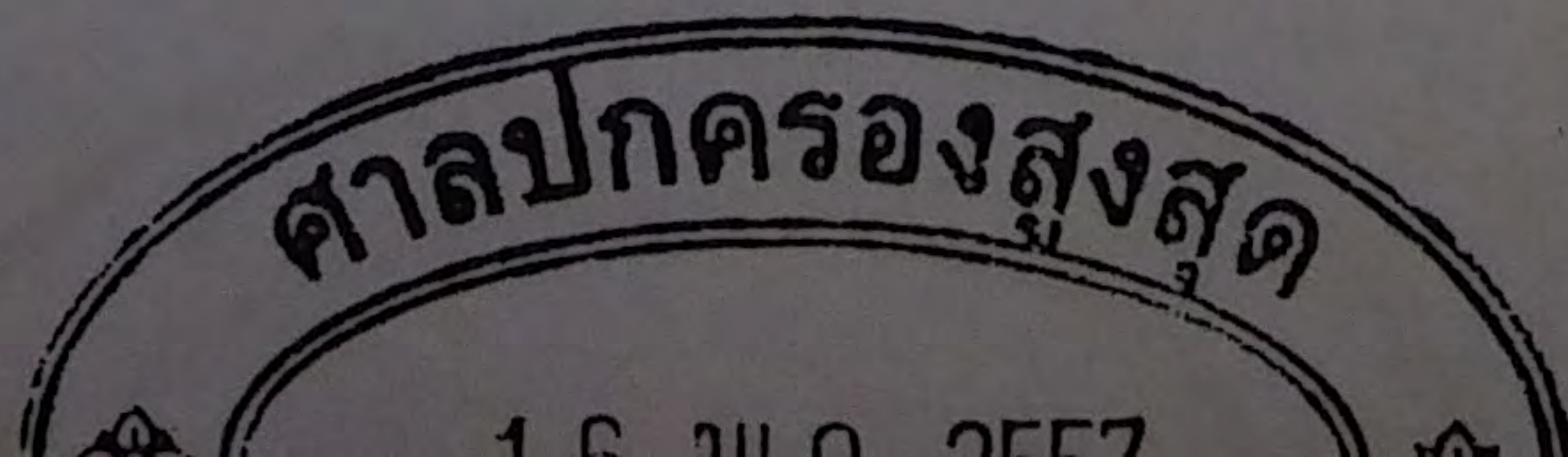

ผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้ตำแหน่งอธิการบดี เป็นตำแหน่งผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง และผู้ได้รับแต่งตั้ง ให้รักษาราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าว กรณีเป็นตำแหน่งว่างมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษา ท้ายพระราชบัญญัติ เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ในอัตราที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนเป็นต้นไป จนถึงวันที่พ้นจากหน้าที่ดังกล่าว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกเดือน ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ระงับการสรรหา อธิการบดีไว้เป็นการชั่วคราว จึงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จำต้องแต่งตั้งบุคคลอื่นมารักษาราชการ แทนต่อจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ โดยต้องไม่หลังวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ นอกจากนี้ การที่ต้องตั้งผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทุกกระยะไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการบริหารราชการ อย่างมาก กล่าวคือ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของ มหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ อธิการบดีมอบหมาย และในมาตรา ๒๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน บัญญัติว่า เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง รองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีต้องพ้นจากตำแหน่งไปด้วย ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งระงับการสรรหาอธิการบดีไว้เป็นการชั่วคราว ส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องแต่งตั้งรองอธิการบดีเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่อธิการบดี มอบหมายทุกกระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันเช่นกัน อีกทั้งการต้องแต่งตั้งผู้รักษาราชการ แทนอธิการบดี และรองอธิการบดีดังกล่าวยังส่งผลต่อกรรมการในสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ กล่าวคือ อธิการบดีต้องเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และรองอธิการบดีให้คัดเลือก กันเองเพื่อทำหน้าที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ดังนั้น การที่ต้องตั้ง ผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และรองอธิการบดีทุกกระยะเวลาหกเดือนก็จะทำให้อองค์ประกอบกรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ยิ่งไปกว่านั้น การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องเปลี่ยนตัวผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีบ่อยครั้ง ทำให้ผู้รักษาราชการแทน ไม่อาจกำหนดหรือจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะยาว ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกิดความชะงักงันในการพัฒนาหรือการแข่งขันทางด้านจัดการศึกษา การส่งเสริม กิจกรรมทางด้านวิชาการ หรือประสานความร่วมมือทางวิชาการ หรือวิชาชีพร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ

ทั้งในระดับประเทศ ระดับนานาชาติ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ ทำหน้าที่รักษาราชการแทนอธิการบดี โดยกำหนดให้ทำหน้าที่จนกว่าการแต่งตั้งอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะแล้วเสร็จนั้น เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไปในเวลาเดียวกัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วางกำหนดการไว้ว่า สามารถที่จะดำเนินการสรรหาและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีได้แล้วเสร็จไม่เกินหกเดือน เพียงแต่ไม่สามารถกำหนดวันที่ที่แน่นอนได้ว่าจะแล้วเสร็จเมื่อใด แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาในการรักษาราชการแทนยังคงต้องอยู่ภายในกรอบระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ คือ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

กรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อผ่านการพิจารณาคลื่นกรองจากคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิม ซึ่งมีสิทธิเข้ารับการนำเสนอผลงานนโยบาย วิสัยทัศน์ แผนการบริหารจัดการและแผนพัฒนามหาวิทยาลัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยตรงอันเนื่องมาจากการมีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ยกเลิกผลการสรรหาอธิการบดีของคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิม ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ เทียบเคียงคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๘๐/๒๕๕๒ นั้น คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๘๐/๒๕๕๒ ระหว่างนายทองอินทร์ วงศ์โสธร ผู้ฟ้องคดี สภามหาวิทยาลัยนครพนม ที่ ๑ มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี เป็นกรณีที่นายทองอินทร์เป็นบุคคลที่สภามหาวิทยาลัยนครพนมชุดเดิมได้สรรหาและเสนอชื่อเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม เมื่อต่อมา นายกสภามหาวิทยาลัยนครพนมออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนมเพื่อทำหน้าที่สรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนมใหม่ จึงมีผลเป็นการยกเลิกการสรรหาอธิการบดีตามที่คณะกรรมการสรรหาชุดเดิมได้ดำเนินการไว้โดยปริยาย อีกทั้งยังเป็นการยกเลิกคำสั่งสภามหาวิทยาลัยนครพนมชุดเดิมที่แต่งตั้งให้นายทองอินทร์ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครอง และการสั่งให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวจำเป็นต้องมีคำสั่งบังคับของศาลปกครองตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ นายทองอินทร์จึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีในข้อหาดังกล่าวต่อศาลปกครอง ซึ่งแตกต่างกับกรณีนี้ ที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้หนึ่งที่ผ่านมาการประเมินจากคณะกรรมการสรรหาอธิการบดี ซึ่งมีสิทธิเข้านำเสนอวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนการบริหารจัดการ แผนพัฒนามหาวิทยาลัย และรับการคัดเลือกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้เข้าสู่กระบวนการคัดเลือก

และรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ประกาศของกรรมการสรรหาอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ประกาศรายชื่อ ผู้ที่ผ่านการประเมินกลั่นกรองเพื่อเข้านำเสนอวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนการบริหารจัดการ แผนพัฒนามหาวิทยาลัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเพียงขั้นตอนการเตรียมการหรือการ ดำเนินการภายในของเจ้าหน้าที่ ยังไม่ถือเป็นคำสั่งทางปกครอง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เห็นว่า กระบวนการสรรหาและประเมินผลการสรรหาอธิการบดีของคณะกรรมการสรรหา ชุดเดิมไม่เป็นธรรม ไม่โปร่งใส และมีมติยกเลิกผลการสรรหาอธิการบดีของคณะกรรมการ สรรหาอธิการบดีชุดเดิม และแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่เพื่อดำเนินการสรรหา ผู้ฟ้องคดี ยังคงมีสิทธิที่จะสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อรับการพิจารณาคัดเลือกเป็นอธิการบดีใน ครั้งใหม่ได้ จึงยังถือไม่ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะ เดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อ ศาลปกครอง และไม่มีสิทธิขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครอง เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาได้แต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองระงับการสรรหาอธิการบดีใหม่ไว้เป็นการชั่วคราว เป็นให้ยกคำสั่ง ดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการสรรหาอธิการบดีใหม่ต่อไป

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงและเพิ่มเติมคำชี้แจงว่า คณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริง ได้แสวงหาข้อเท็จจริง โดยมีความเห็นว่า กระบวนการสรรหาอธิการบดีได้ดำเนินการไป โดยถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่วนประเด็นการให้คะแนนของ กรรมการสรรหาเป็นดุลพินิจภาพรวมของกรรมการแต่ละคน คณะกรรมการแสวงหา ข้อเท็จจริงมิได้รายงานหรือมีความเห็นว่า คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีดำเนินการ ไม่ถูกต้อง หรือไม่โปร่งใสตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างแต่อย่างใด อีกทั้งตามรายงาน การแสวงหาข้อเท็จจริงและรายงานการประชุมคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงก็ไม่ปรากฏว่า ประธานกรรมการได้แสดงความเห็นว่า กระบวนการสรรหาอธิการบดีมีแนวทางหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินกลั่นกรองไม่ถูกต้องเป็นธรรม และเปิดโอกาสให้ใช้ดุลพินิจในการ พิจารณาโดยมิชอบเลือกปฏิบัติแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ประธานคณะกรรมการได้แสดง ความเห็นในที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เกี่ยวกับการให้คะแนนจึงมิได้เป็นประเด็น ในชั้นของคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริง แต่เป็นการเสนอขึ้นมาภายหลัง และเป็นความเห็น ของประธานกรรมการแต่เพียงผู้เดียว และความเห็นดังกล่าวก็ไม่ตรงกับรายงาน

การแสวงหาข้อเท็จจริงที่ลงนามโดยประธานและกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงทั้ง ๕ คน กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า มีกรรมการสรรหาอธิการบดีจำนวน ๓ คน ไม่สามารถชี้แจงให้ทราบถึงเหตุผลในการใช้ดุลพินิจให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการสรรหาได้ รวมถึงไม่กำหนดคะแนนย่อยในหัวข้อส่วนที่ ๒ ทำให้มีปัญหาในการให้คะแนนที่แตกต่างกันอย่างมากรนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เป็นเพียงการสรุปชี้แจงเบื้องต้นเท่านั้น ซึ่งต่อมา คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีทั้งสามคนก็ได้มีบันทึกข้อความชี้แจงเหตุผลการใช้ดุลพินิจให้คะแนนต่อคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีแล้ว สำหรับเหตุผลที่ไม่กำหนดคะแนนในหัวข้อย่อยส่วนที่ ๒ เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีเห็นว่า หัวข้อการประเมินเป็นเชิงนามธรรม จึงให้เป็นดุลพินิจในภาพรวมของกรรมการสรรหาอธิการบดีแต่ละคนพิจารณา ซึ่งอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ และเป็นไปตามมติเสียงข้างมากของที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีที่ใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนด้วยหลักเกณฑ์ดังกล่าว ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้หยิบยกการให้คะแนนของกรรมการสรรหาอธิการบดีบางรายที่ให้คะแนนผู้ร้องเรียน (รองศาสตราจารย์ สุภัทรา โกไศยกานนท์) ตำนัน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีกรรมการสรรหาอธิการบดีซึ่งเป็นผู้ร้องเรียน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัมภา สุวรรณพฤษ) ก็มีการให้คะแนนผู้รับการสรรหาอธิการบดีบางรายต่ำเช่นเดียวกัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่กล่าวถึง ส่วนเหตุที่มีการแก้ไขคะแนนในส่วนที่ ๒ นั้น เนื่องจากกรรมการสรรหาอธิการบดีบางรายเข้าใจผิดพลาด จึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องจำนวน ๔ คน จากกรรมการสรรหาอธิการบดี เพื่อตรวจสอบแก้ไขคะแนนให้ถูกต้อง มิใช่การปรับเปลี่ยนหรือลดคะแนนให้แก่ผู้เข้ารับการสรรหาคนใดคนหนึ่งโดยพลการ ซึ่งการแก้ไขดังกล่าวก็ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีและกรรมการแต่ละคนได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้แล้ว

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมีการนำข้อเท็จจริงที่อยู่นอกการประเมิน ๙ ข้อย่อยที่ได้กำหนดไว้มาเป็นข้อพิจารณาประกอบการประเมิน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ตนเองเป็นผู้กำหนดขึ้น การประเมินดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมแก่ผู้เข้ารับการสรรหา และการนำผลคะแนนดังกล่าวไปลงคะแนนลับเพื่อคัดเลือกผู้เข้ารับการสรรหาจึงทำให้ผลการลงคะแนนไม่ถูกต้องนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานผลการแสวงหาข้อเท็จจริงทั้งสี่ครั้ง ไม่ปรากฏว่า มีข้อความตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างแต่อย่างใด ส่วนการพิจารณาของคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีดังกล่าวก็อยู่ในขอบเขตการประเมินในส่วนที่ ๒

ทั้ง ๙ ข้อย่อแล้ว โดยในข้อย่อที่ ๖ ระบุว่า บุคลิกลักษณะเหมาะสมเป็นอธิการบดี ซึ่งต้องพิจารณาจากความเหมาะสม ศักยภาพ และความสามารถในภาพรวมของผู้เข้ารับ การสรรหาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๐ (๑) มีวิสัยทัศน์และศักยภาพที่จะนำความเจริญ และชื่อเสียงมาสู่มหาวิทยาลัย ด้วย สำหรับเหตุผลที่คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีเสนอรายชื่อ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพียงสองชื่อนั้น เนื่องจากต้องการให้การคัดเลือกได้ง่ายขึ้น ไม่ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้ผ่านการประเมินถึง ๓ คน ซึ่งก็เป็นไปตามข้อ ๑๕ (๖) ของข้อบังคับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว ดังนั้น ในชั้นการเตรียมการเพื่อกลั่นกรองคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมจึงเป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการสรรหาอธิการบดี ซึ่งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดกรอบคุณสมบัติของผู้ที่สมควร ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไว้ใน ข้อ ๑๐ (๑) ถึง (๔) แล้ว จึงเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ สรรหาอธิการบดีที่จะกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์การสรรหาตามกรอบที่กำหนดไว้ ในข้อบังคับดังกล่าว การกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการสรรหา อธิการบดี และการพิจารณาเสนอผู้สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดีจึงเป็นไปโดยชอบด้วย ข้อบังคับดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ การสรรหาอธิการบดีเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งได้กำหนด หลักเกณฑ์กระบวนการสรรหาอธิการบดีไว้ มิใช่การสอบแข่งขันที่จะต้องกำหนดคะแนน เป็นรายหัวข้อ กระบวนการสรรหาเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีที่จะ กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามขอบเขตที่กำหนดไว้ในข้อบังคับดังกล่าว จากรายงาน การแสวงหาข้อเท็จจริงปรากฏว่า การประเมินให้คะแนนดิบและคะแนนกาเครื่องหมาย กาบบาทของคณะกรรมการสรรหาทั้ง ๑๑ คน ต่างมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน ในการจัดลำดับและคะแนนที่ได้รับ

เมื่อพิจารณาจากรายงานการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แล้วพบว่า เหตุที่มีการยกเลิกการสรรหาอธิการบดีของคณะกรรมการสรรหา อธิการบดีชุดเดิม เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่สามารถใช้ช่องทางใดในการเปิดโอกาส ให้รองศาสตราจารย์ สุภัทรา ผู้ร้องเรียน ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ที่ไม่ผ่านการคัดเลือก เข้าแสดง วิสัยทัศน์ โดยจะให้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อลงลายมือชื่อยินยอมให้ รองศาสตราจารย์ สุภัทรา เข้าร่วมในการแสดงวิสัยทัศน์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับการติดต่อขอให้

เปิดโอกาสให้รองศาสตราจารย์ สุภัทรา เข้าร่วมแสดงวิสัยทัศน์ด้วย เมื่อผู้ฟ้องคดีปฏิเสธ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงให้ยกเลิกข้อเสนอในประเด็นนี้ และใช้เป็นเหตุผลนำไปสู่การยกเลิกการสรรหาของคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิม และแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่ขึ้น หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นด้วยในหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน และไม่ยอมรับผลการประเมินการสรรหาของคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิมแล้ว ก็จะต้องกำหนดประเด็นเพื่อลงมติให้ชัดเจน ไม่ใช่ขอมติว่าจะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่ หรือเชิญผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทโชติ อุดมศรี และผู้ฟ้องคดีมาแสดงวิสัยทัศน์ และเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดี โดยมีได้ให้เหตุผลว่า คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบประการใดบ้าง มติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขัดต่อมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดให้คำสั่งทางปกครองต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ เมื่อมีการร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาอธิการบดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณากรณีตามหนังสือร้องเรียนตามมติที่ประชุมในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงได้มีหนังสือรายงานผลการแสวงหาข้อเท็จจริงว่า กระบวนการสรรหาอธิการบดีได้ดำเนินการไปโดยถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนประเด็นการให้คะแนนของคณะกรรมการสรรหาเป็นดุลพินิจในภาพรวมของแต่ละคน ซึ่งเมื่อพิจารณารายงานการประชุมในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แล้วจะพบว่า กรรมการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กระบวนการสรรหาอธิการบดีถูกต้องแล้ว และในส่วนของการใช้ดุลพินิจให้คะแนนก็ไม่มีประเด็นเรื่องการให้คะแนนไม่ชอบแต่อย่างใด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับให้กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ละรายอภิปรายและแสดงความคิดเห็น และขอมติว่า จะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีใหม่ชุดใหม่ และดำเนินการสรรหาใหม่ หรือเชิญผู้ที่ได้รับการคัดเลือกซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทโชติ และผู้ฟ้องคดีเข้าแสดงวิสัยทัศน์ โดยไม่ได้มีการชี้แจงข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นว่า กระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหาชุดเดิมมีความบกพร่องอย่างไร แต่เพียงได้มากล่าวอ้างเมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีนี้

กรณีที่มีการแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ พีรพัชระ รักษาราชการ
แทนอธิการบดี เนื่องจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัย
และพัฒนาอยู่แล้ว การแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนในกรณีดังกล่าวจึงเป็นการแต่งตั้งตาม
มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่บัญญัติให้
ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกตำแหน่งได้แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
ดังนั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีจากผู้ที่คุณสมบัติ
ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีผู้ดำรง
ตำแหน่งบริหารตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้นั้นก็สามารถปฏิบัติหน้าที่
ได้โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๔ สำหรับภาระงานในตำแหน่งผู้อำนวยการ
สถาบันวิจัยและพัฒนานั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครก็ได้แต่งตั้งนางพัชรินทร์
พรภู่อภิสัทธ์ เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ ตั้งแต่วันที่ ๑๔
พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ดังนั้น การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนก็ได้เป็นอุปสรรค
ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังได้มีมติแต่งตั้งให้
รองศาสตราจารย์ วิโรจ อิมพิทักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รักษาราชการ
แทนอธิการบดีตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ดังนั้น จึงไม่เป็นอุปสรรค
ต่อการบริหารราชการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า พระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ
และผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้ตำแหน่งรักษาราชการแทนอธิการบดี
มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งไม่เกิน ๖ เดือน มาเป็นข้ออ้างว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์
ให้ดำเนินการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีโดยเร็วไม่เกิน ๖ เดือนนั้น เป็นข้อกล่าวอ้างที่
เลื่อนลอยไม่สมเหตุผล อีกทั้งการสรรหาอธิการบดีที่ล่าช้าก็เนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหา
อธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ นอกจากนี้ ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ วิโรจ รักษาราชการ
แทนอธิการบดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีมติเพิ่มเติมเพื่อกำหนดเงินค่าตอบแทนผู้บริหาร
ที่ไม่ใช่ข้าราชการ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในอัตราเดือนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยเบิกจ่ายจาก
เงินรายได้มหาวิทยาลัยตามระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการ
เบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้บริหารที่ไม่ใช่ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ จากเดิมที่เบิกจ่าย
ตามพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้บริหารซึ่งไม่เป็น

ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่า การที่ต้องแต่งตั้ง
ผู้รักษาราชการแทนคนบดีทุก ๆ หนึ่งร้อยแปดสิบวัน ส่งผลต่อการบริหารงานของ
มหาวิทยาลัย รวมถึงไม่อาจกำหนดหรือจัดทำแผนพัฒนาในระยะยาว และไม่อาจขับเคลื่อน
ผลักดัน หรือเร่งรัด ติดตามในเรื่องต่าง ๆ ได้ ทำให้เกิดความชะงักงันในการพัฒนา
หรือการแข่งขันทางการศึกษานั้น เป็นข้อกล่าวอ้างที่รับฟังไม่ได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
พ.ศ. ๒๕๔๘ ในการวางนโยบาย และอนุมัติแผนการพัฒนา ติดตามประเมินผลการดำเนินการ
ของมหาวิทยาลัย อธิการบดีหรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เพียงให้มีการปฏิบัติ
ตามนโยบายและแผนงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติไว้แล้วเท่านั้น

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ เนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการ
ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ที่ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา
อธิการบดีชุดใหม่ ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิม
รวมถึงกระบวนการสรรหาอธิการบดีที่ได้ดำเนินการไปแล้วทั้งหมดนั้น เป็นคำสั่งทาง
ปกครองที่ผู้ฟ้องคดีสามารถนำมาฟ้องขอให้เพิกถอนได้ อีกทั้งมติดังกล่าวยังมีผลเป็นการ
ยกเลิกผลการสรรหาอธิการบดีตามประกาศคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เรื่อง ผลการพิจารณากลับกรรองผู้สมควรดำรงตำแหน่ง
อธิการบดี ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิมได้
ดำเนินการสรรหาจนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นหนึ่งในผู้มีรายชื่อผ่านการพิจารณาจึงเป็น
ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยตรงและเป็นการเฉพาะตัวอันเนื่องมาจากการแต่งตั้ง
คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดใหม่ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ฟ้องคดี
ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยการสั่งให้เพิกถอนมติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี
จึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ อีกทั้งการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองในกรณีนี้ไม่ถูกต้องและ
ไม่เป็นตามรูปแบบขั้นตอนที่กำหนดไว้ในตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตาม
มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกด้วย นอกจากนี้ หากภายหลังศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอน
มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖
จะส่งผลให้การสรรหาอธิการบดีของคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีชุดเดิมชอบด้วยกฎหมาย

ซึ่งจะยากแก่การแก้ไขเยียวยา หากปล่อยให้การสรรหาอธิการบดีโดยคณะกรรมการสรรหา
อธิการบดีชุดใหม่จนนำไปสู่การนำเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี
ตามขั้นตอนปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็จะต้องดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อถอดถอนและต้องนำ
ความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอนอธิการบดี ซึ่งจะเป็นเรื่องที่
ยุ่งยากแก่การแก้ไขเยียวยา ส่งผลเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

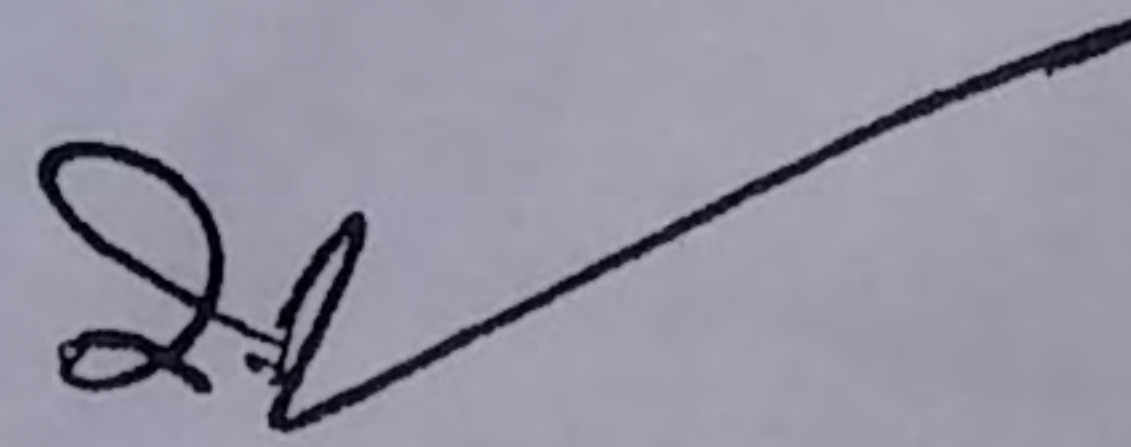
ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า
ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่
คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์ขอจากบุคคล
ดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่ง
ไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และวรรคสอง
บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของ
หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงาน
ของรัฐประกอบด้วย ข้อ ๖๙ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า การฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
เพื่อขอให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งทางปกครอง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือ
คำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น วรรคสอง กำหนดว่า ผู้ฟ้องคดี
อาจขอมาในคำฟ้องหรือยื่นคำขอในเวลาใดๆ ก่อนศาลจะพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี
เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง อันจะมีผลเป็นการชะลอ
หรือระงับการบังคับตามผลของกฎหรือคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราว วรรคสาม
กำหนดว่า คำขอของผู้ฟ้องคดีตามวรรคสอง ต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าประสงค์
จะขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองใด และการให้กฎหรือคำสั่งดังกล่าว
มีผลบังคับต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังอย่างไร
ข้อ ๗๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๖๙ และเป็นกรณีที่ศาลมิได้มีคำสั่ง
ตามข้อ ๗๐ ให้ศาลส่งสำเนาคำขอให้คู่กรณีทำคำชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานโดยด่วน
แล้วนัดไต่สวนเพื่อมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวโดยเร็ว วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่ไม่มีคำขอ
ตามข้อ ๖๙ แต่ศาลเห็นว่ามีความสมควรที่จะทุเลาการบังคับตามกฎหมาย หรือคำสั่งทางปกครอง
ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี ให้ศาลมีอำนาจสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้น

กรณีที่มีการแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ พีรพัชระ รักษาราชการ
แทนอธิการบดี เนื่องจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัย
และพัฒนาอยู่แล้ว การแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนในกรณีดังกล่าวจึงเป็นการแต่งตั้งตาม
มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่บัญญัติให้
ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกตำแหน่งได้แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
ดังนั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีจากผู้ที่คุณสมบัติ
ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีผู้ดำรง
ตำแหน่งบริหารตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้นั้นก็สามารถปฏิบัติหน้าที่
ได้โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๔ สำหรับภาระงานในตำแหน่งผู้อำนวยการ
สถาบันวิจัยและพัฒนานั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครก็ได้แต่งตั้งนางพัชรินทร์
พรภู่อภิสัทธ์ เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ ตั้งแต่วันที่ ๑๔
พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ดังนั้น การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนก็มีได้เป็นอุปสรรค
ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังได้มีมติแต่งตั้งให้
รองศาสตราจารย์ วิโรจ อิมพิทักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รักษาราชการ
แทนอธิการบดีตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ดังนั้น จึงไม่เป็นอุปสรรค
ต่อการบริหารราชการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า พระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ
และผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้ตำแหน่งรักษาราชการแทนอธิการบดี
มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งไม่เกิน ๖ เดือน มาเป็นข้ออ้างว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์
ให้ดำเนินการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีโดยเร็วไม่เกิน ๖ เดือนนั้น เป็นข้อกล่าวอ้างที่
เลื่อนลอยไม่สมเหตุผล อีกทั้งการสรรหาอธิการบดีที่ล่าช้าก็เนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการสรรหา
อธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ นอกจากนี้ ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ วิโรจ รักษาราชการ
แทนอธิการบดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีมติเพิ่มเติมเพื่อกำหนดเงินค่าตอบแทนผู้บริหาร
ที่ไม่ใช่ข้าราชการ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในอัตราเดือนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยเบิกจ่ายจาก
เงินรายได้มหาวิทยาลัยตามระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการ
เบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้บริหารที่ไม่ใช่ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ จากเดิมที่เบิกจ่าย
ตามพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้บริหารซึ่งไม่เป็น

ตามข้อ ๗๑ วรรคสอง แห่งระเบียบดังกล่าว ศาลปกครองชั้นต้นจะต้องพิจารณาและมีคำสั่ง
 หลังจากตุลาการผู้แถลงคดีเสนอคำแถลงการณ์ตามข้อ ๗๒ แห่งระเบียบเดียวกัน ดังนั้น
การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์
ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ระงับการสรรหาอธิการบดีใหม่ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่า
ศาลจะมีคำพิพากษาและศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการขอ
และมีคำสั่งเกินกว่าสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีจะมีคำขอในคดีนี้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง
กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยให้
ระงับการสรรหาอธิการบดีใหม่ไว้เป็นการชั่วคราว ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

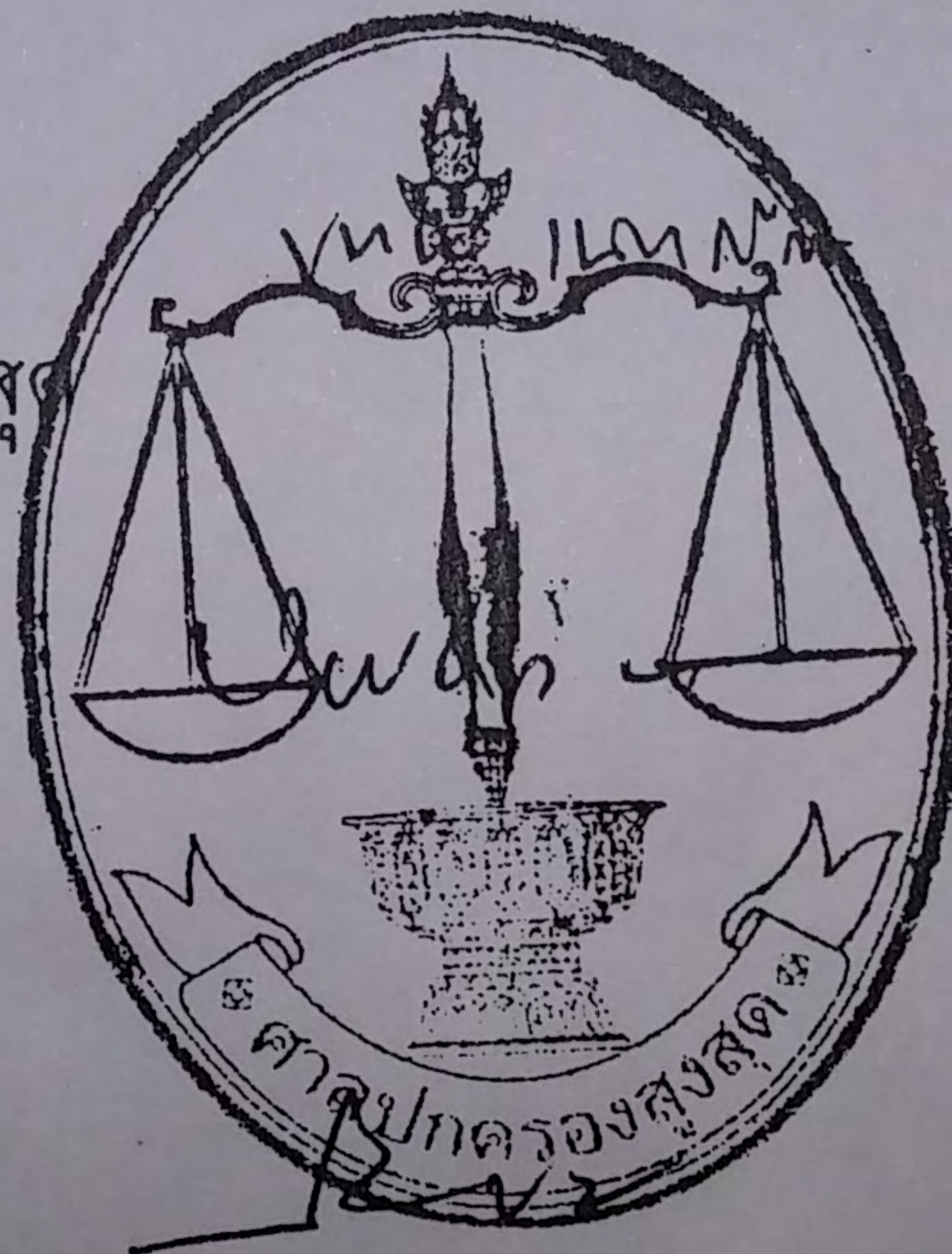
จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกคำขอกำหนดมาตรการ
หรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาที่ให้ระงับการสรรหา
อธิการบดีใหม่ไว้เป็นการชั่วคราวของผู้ฟ้องคดี

นายประวิตร บุญเทียม
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

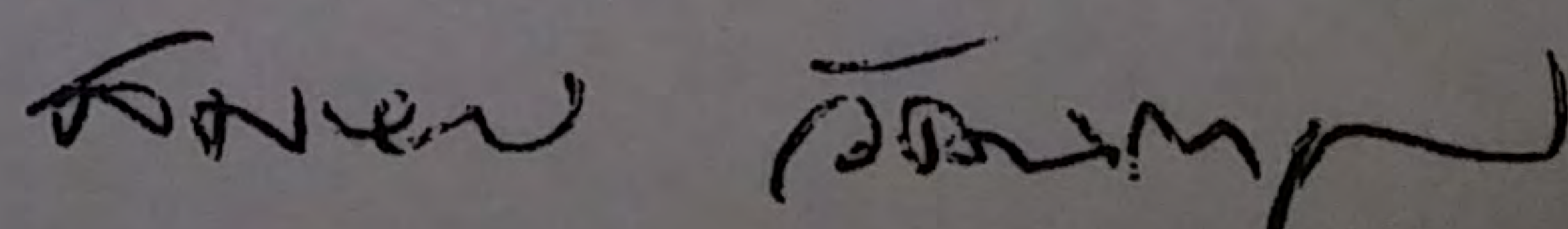
นายชาญชัย แสวงศักดิ์
 ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายนพดล เสงเจริญ
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

เจ้าเนจกุกตัก

